శ్రీః

శ్రీమతే నిగమాంతమహాదేశికాయ నమః

శ్రీమాన్ వేంకటనాథార్యః కవితార్కికకేసరీ।
వేదాంతాచార్యవర్యో మే సన్నిధత్తాం సదా హృది॥

శ్రీపరాశరభట్టార్యైరనుగృతీతః

॥ శ్రీగుణరత్నకోశః ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

శ్రీ రంగరామానుజ మహాదేశికన్

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, LaTeX, Itrans, and the **Tikanna** font.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ శ్రీగుణరత్నకోశః॥

శ్రీపరాశర భట్టార్యః శ్రీరంగేశపురోహితః।
శ్రీవత్సాంకసుతః శ్రీమాన్ శ్రేయసే మేఽస్తు భూయసే॥

శ్రియై సమస్తచిదచిద్విధానవ్యసనం హరేః।
అంగీకారిభిరాలోకైః సార్థయంత్యై కృతోఽంజలిః॥ 1॥

ఉల్లాసపల్లవితపాలితసప్తలోకీ-
    నిర్వాహకోరకితనేమకటాక్షలీలాం।
శ్రీరంగహర్మ్యతలమంగలదీపరేఖాం
    శ్రీరంగరాజమహిషీం శ్రియమాశ్రయామః॥ 2॥

అనుకలతనుకాండాలింగనారంభశుంభత్-
    ప్రతిదిశభుజశాఖశ్రీసఖానోకహర్ద్ధిః।
స్తననయనగులుచ్ఛస్ఫారపుష్పద్విరేఫా
    రచయతు మయి లక్ష్మీకల్పవల్లీ కటాక్షాన్॥ 3॥

యద్భ్రూభంగాః ప్రమాణం స్థిరచరరచనాతారతమ్యే మురారేః
    వేదాంతాస్తత్త్వచింతాం మురభిదురసి యత్పాదచిహ్నైస్తరంతి।
భోగోపోద్ధాతకేలీచులకితభగవద్వైశ్వరూప్యానుభావా
    సా నః శ్రీరాస్తృణీతామమృతలహరిధీలంఘనీయైరపాంగైః॥ 4॥

యద్యావత్తవ వైభవం తదుచితస్తోత్రాయ దూరే స్పృహా
    స్తోతుం కే వయమిత్యదశ్చ జగృహుః ప్రాంచో విరించాదయః।
అప్యేవం తవ దేవి! వాఙ్మనసయోర్భాషానభిజ్ఞం పదం
    కావాచః ప్రయతామహే కవయితుం స్వస్తి ప్రశస్త్యై గిరాం॥ 5॥

స్తోతారం తముశంతి దేవి! కవయో యో విస్తృణీతే గుణాన్
స్తోతవ్యస్య తతశ్చ తే స్తుతిధురా మయ్యేవ విశ్రామ్యతి।
యస్మాదస్మదమర్షణీయఫణితిస్వీకారతస్తే గుణాః
క్షాంత్యౌదార్యదయాదయో భగవతి! స్వాం ప్రస్నువీరన్ ప్రథాం॥ 6॥

సూక్తిం సమగ్రయతు నః స్వయమేవ లక్ష్మీః
శ్రీరంగరాజమహిషీ మధురైః కటాక్షైః।
వైదగ్ధ్యవర్ణగుణగుంభనగౌరవైర్యాం
కండూలకర్ణకుహరాః కవయో ధయంతి॥ 7॥

అనాఘ్రాతావద్యం బహుగుణపరీణాహి మనసో
దుహానం సౌహార్దం పరిచితమివాథాపి గహనం।
పదానాం సౌభ్రాత్రాదనిమిషనిషేవ్యం శ్రవణయోః
త్వమేవ శ్రీర్మహ్యం బహుముఖయ వాణీవిలసితం॥ 8॥

శ్రియః శ్రీః! శ్రీరంగేశయ! తవ చ హృద్యాం భగవతీం
శ్రియం త్వత్తోఽప్యుచ్చైర్వయమిహ ఫణామః శృణుతరాం।
దృశౌ తే భూయాస్తాం సుఖతరలతారే శ్రవణతః
పునర్హర్షోత్కర్షాత్ స్ఫుటతు భుజయోః కంచుకశతం॥ 9॥

దేవి! శ్రుతిం భగవతీం ప్రథమే పుమాంసః
త్వత్సద్గుణౌఘమణికోశగృహం గృణంతి।
తద్ద్వారపాటనపటూని చ సేతిహాస-
సంతర్కణస్మృతిపురాణపురస్సరాణి॥ 10॥

ఆహుర్వేదానమానం కతిచన కతిచారాజకం విశ్వమేతత్
రాజన్వత్కేచిదీశం గుణినమపి గుణైస్తం దరిద్రాణమన్యే।
భిక్షావన్యే సురాజంభవమితి చ జడాస్తే తలాతల్యకార్షుః
యే తే శ్రీరంగహర్మ్యాంగణకనకలతే! న క్షణం లక్ష్యమాసన్॥ 11॥

మనసి విలసతాఽద్ధా భక్తిసిద్ధాంజనేన
   శ్రుతిశిరసి నిగూఢం లక్ష్మి! తే వీక్షమాణాః।
నిధిమివ మహిమానం భుంజతే యేఽపి ధన్యాః
   నను భగవతి! దైవీం సంపదం తేఽభిజాతాః॥ 12॥

అస్యేశానా జగత ఇతి తేఽధీమహే యాం సమృద్ధిం
   శ్రీః! శ్రీసూక్తం బహుముఖయతే తాం చ శాఖానుశాఖం।
ఈష్టే కశ్చిజ్జగత ఇతి యః పౌరుషే సూక్త ఉక్తః
   తం చ త్వత్కం పతిమధిజగావుత్తరశ్చానువాకః॥ 13॥

ఉద్బాహుస్త్వాం ఉపనిషదసావాహ నైకా నియంత్రీం
   శ్రీమద్రామాయణమపి పరం ప్రాణితి త్వచ్చరిత్రే।
స్మర్తారోఽస్మజ్జనని యతమే సేతిహాసైః పురాణైః
   నిన్యుర్వేదానపి చ తతమే త్వన్మహిమ్ని ప్రమాణం॥ 14॥

ఆకుగ్రామనియామకాదపి విభోరాసర్వనిర్వాహకాత్
   ఐశ్వర్యం యది హోత్తరోత్తరగుణం శ్రీరంగభర్తుః ప్రియే!।
తుంగం మంగళముజ్జ్వలం గరిమవత్ పుణ్యం పునః పావనం
   ధన్యం యత్తదదశ్చ వీక్షణభువస్తే పంచషా విప్రుషః॥ 15॥

ఏకో ముక్తాతపత్రప్రచలమణిఘృణాత్కారిమౌలిర్మనుష్యః
   దృప్యద్దంతావళస్థో న గణయతి నతాన్ యత్క్షణం క్షోణిపాలాన్।
యత్తస్మై తిష్ఠతేఽన్యః కృపణమశరణో దర్శయన్ దంతపంక్తిం
   తత్తే శ్రీరంగరాజప్రణయిని! నయనోదంచితన్యంచితాభ్యాం॥ 16॥

రతిర్మతిసరస్వతీ ధృతిసమృద్ధిసిద్ధిశ్రియః
   సుధాసఖి! యతోముఖం విచలిషేత్తవ భ్రూలతా।
తతోముఖమథేందిరే! బహుముఖీమహంపూర్వికాం
   విగాహ్య చ వశంవదాః పరివహంతి కూలంకషాః॥ 17॥

సహ స్థిరపరిత్రసవ్రజవిరించనాకించనైః
  అనోకహబృహస్పతిప్రబలవిక్లబప్రక్రియం।
ఇదం సదసదాత్మనా నిఖిలమేవ నిమ్నోన్నతం
  కటాక్షతదుపేక్షయోస్తవ హి లక్ష్మి! తత్తాండవం॥ **18**॥

కాలే శంసతి యోగ్యతాం చిదచితోరన్యోన్యమాలింగతోః
  భూతాహంకృతిబుద్ధిపంచకరణీస్వాంతప్రవృత్తీంద్రియైః।
అండానావరణైస్సహస్రమకరోత్తానూఖ్రుభవస్స్వర్వతః
  శ్రీరంగేశ్వరదేవి! తే విహృతయే సంకల్పమానః ప్రియః॥ **19**॥

శబ్దాదీన్ విషయాన్ ప్రదర్శ్య విభవం విస్మార్య దాస్యాత్మకం
  వైష్ణవ్యా గుణమాయయాఽఽత్మనివహాన్ విప్లావ్య పూర్వః పుమాన్।
పుంసా పణ్యవధూవిడంబివపుషా ధూర్తానివాయాసయన్
  శ్రీరంగేశ్వరి! కల్పతే తవ పరీహాసాత్మనే కేలయే॥ **20**॥

యద్దూరే మనసో యదేవ తమసః పారే యదత్యద్భుతం
  యత్కాలాదపచేలిమం సురపురీ యద్గచ్ఛతాం దుర్గతిః।
సాయుజ్యస్య యదేవ సూతిరథవా యద్దుర్గ్రహం మద్గిరాం
  తద్విష్ణోః పరమం పదం తవ కృతే మాతస్సమామ్నాసిషుః॥ **21**॥

హేలాయామఖిలం చరాచరమిదం భోగే విభూతిః పరా
  పుణ్యాస్తే పరిచారకర్మణి సదా పశ్యంతి యే సూరయః।
శ్రీరంగేశ్వరదేవి! కేవలకృపానిర్వాహ్యవర్గే వయం
  శేషిత్వే పరమః పుమాన్ పరికరా హ్యేతే తవ స్ఫారణే॥ **22**॥

ఆజ్ఞానుగ్రహభీమకోమలపురీపాలా ఫలం భేజుషాం
  యాఽయోధ్యేత్యపరాజితేతి విదితా నాకం పరేణ స్థితా।
భావైరద్భుతభోగభూమగహనైస్సాంద్రా సుధాస్యందిభిః
  శ్రీరంగేశ్వరగేహలక్ష్మి! యువయోస్తాం రాజధానీం విదుః॥ **23**॥

తస్యాం చ త్వత్కృపావన్నిరవధిజనతావిశ్రమార్హావకాశం
సంకీర్ణం దాస్యతృష్ణాకలితపరికరైః పుంభిరానందనిఘ్నైః।
స్నేహోదస్థానరక్షావ్యసనిభిరభయం శార్ఙ్గచక్రాసిముఖ్యైః
ఆనందైకార్ణవం శ్రీః! భగవతి! యువయోరాహురాస్థానరత్నం॥ 24॥

తత్ర స్రక్చూర్ణగంధం స్ఫురదుపరిఫణారత్నరోచిర్వితానం
విస్తీర్ణ్యానంతభోగం తదుపరి నయతా విశ్వమేకాతపత్రం।
తైస్తైః కాంతేన శాంతోదితగుణవిభవైః అర్హతా త్వామసంఖ్యైః
అన్యోన్యాద్వైతనిష్ఠాఘనరసగహనాన్ దేవి! బధ్నాసి భోగాన్॥ 25॥

భోగ్యా వామపి నాంతరీయకతయా పుష్ణాంగరాగైస్సమం
నిర్వృత్తప్రణయాతివాహనవిధౌ నీతాః పరీవాహతాం।
దేవి! త్వామను నీలయా సహ మహీదేవ్యస్సహస్రం తథా
యాభిస్త్వం స్తనబాహుదృష్టిభిరివ స్వాభిః ప్రియం శ్లాఘసే॥ 26॥

తే సాధ్యాస్సంతి దేవా జనని! గుణవపుర్వేషవృత్తస్వరూపైః
భోగైర్వా నిర్విశేషాః సవయస ఇవ యే నిత్యనిర్దోషగంధాః।
హే శ్రీః! శ్రీరంగభర్తుస్తవ చ పదపరీచారవృత్త్యై సదాఽపి
ప్రేమప్రద్రాణభావావిలహృదయహఠాత్కారకైంకర్యభోగాః॥ 27॥

స్వరూపం స్వాతంత్ర్యం భగవత ఇదం చంద్రవదనే!
త్వదాశ్లేషోత్కర్షాత్ భవతి ఖలు నిష్కర్షసమయే।
త్వమాసీర్మాతః! శ్రీః! కమితురిదమిత్థం త్వవిభవః
తదంతర్భావాత్త్వాం న పృథగభిధత్తే శ్రుతిరపి॥ 28॥

తవ స్పర్శాదీశం స్పృశతి కమలే! మంగలపదం
తవేదం నోపాధేరుపనిపతితం శ్రీరసి యతః।
ప్రసూనం పుష్యంతీమపి పరిమలర్ద్ధిం జిగదిషుః
న చైవంత్వాదేవం స్వదత ఇతి కశ్చిత్కవయతే॥ 29॥

అపాంగా భూయాంసో యదుపరి పరం బ్రహ్మ తదభూత్
  అమీ యత్ర ద్విత్రాస్స చ శతమఖాదిస్తదధరాత్।
అతః శ్రీరామ్నాయస్తదుభయముశంస్త్వాం ప్రణిజగౌ
  ప్రశస్తిస్సా రాజ్ఞో యదపి చ పురీకోశకథనం॥ 30॥

స్వతశ్శ్రీస్త్వం విష్ణోస్స్వమసి తత ఏవైష భగవాన్
  త్వదాయత్తర్ధిత్వేఽప్యభవదపరీధీనవిభవః।
స్వయా దీప్త్యా రత్నం భవదపి మహార్ఘం న విగుణం
  న కుంఠస్వాతంత్ర్యం భవతి చ న చాన్యాహితగుణం॥ 31॥

ప్రశకనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వరీవిజయప్రథా-
  ప్రణతవరణప్రేమక్షేమంకరత్వపురస్సరాః।
అపి పరిమలః కాంతిర్లావణ్యమర్చిరితీందిరే!
  తవ భగవతశ్చైతే సాధారణా గుణరాశయః॥ 32॥

అన్యేఽపి యౌవనముఖా యువయోస్సమానాః
  శ్రీరంగమంగళవిజృంభణవైజయంతి!।
తస్మింస్తవ త్వయి చ తస్య పరస్పరేణ
  విస్తీర్య దర్పణ ఇవ ప్రచురం స్వదంతే॥ 33॥

యువత్వాదౌ తుల్యేఽప్యపరవశతాశత్రుశమన-
  స్థిరత్వాదీన్కృత్వా భగవతి! గుణాన్ పుంస్త్వసులభాన్।
త్వయి స్త్రీత్వైకాంతాన్ మ్రదిమపతిపారార్థ్యకరుణా-
  క్షమాదీన్వా భోక్తుం భవతి యువయోరాత్మని భిదా॥ 34॥

ఘనకనకద్యుతీ యువదశామపి ముగ్ధదశాం
  యువతరుణత్వయోరుచితమాభరణాది పరం।
ధ్రువమసమానదేశవినివేశి విభజ్య హరౌ
  త్వయి చ కుశేశయోదరవిహారిణి! నిర్విశసి॥ 35॥

అంగం తే మృదుశీతముగ్ధమధురోదారైర్గుణైర్గుంభతః
క్షీరాబ్ధేః కిమృజీషతాముపగతా మన్యే మహార్ఘాస్తతః।
ఇందుః కల్పలతా సుధామధుముఖా ఇత్యావిలాం వర్ణనాం
శ్రీరంగేశ్వరి! శాంతకృత్రిమకథం దివ్యం వపుర్నార్హతి॥ 36॥

ప్రణమదనువిధిత్సావాసనానమ్రమగ్రే
ప్రణయిపరిచిచీషాకుంచితం పార్శ్వకేన।
కనకనికషచంచచ్చంపకస్రక్సమాన-
ప్రవరమిదముదారం వర్ష్మ వాచామభూమిః॥ 37॥

ఏకం న్యంచ్య నతిక్షమం మమ పరం చాకుంచ్య పాదాంబుజం
మధ్యే విష్టరపుండరీకమభయం విన్యస్య హస్తాంబుజం
త్వాం పశ్యేమ నిషేదుషీం ప్రతికలం కారుణ్యకూలంకష-
స్ఫారాపాంగతరంగమంబ! మధురం ముగ్ధం ముఖం! బిభ్రతీం॥ 38॥

సురభితనిగమాంతం వందిషీయేందిరాయాః
తవ కమలపలాశప్రక్రియం పాదయుగ్మం।
వహతి యదుపమర్దైర్వైజయంతీ హిమాంభః
ప్లుతిభిరివ నవత్వం కాంతవాహాంతరాలే॥ 39॥

త్వత్సీత్కారకలావలేపకలుషా రాజ్ఞాం దృశో దుర్వచాః
నిత్యం త్వన్మధుపానమత్తమధుపశ్రీనిర్భరాభ్యాం పతిం।
దృగ్భ్యామేవ హి పుండరీకనయనం వేదో విదామాస తే
సాక్షాల్లక్ష్మి! తవావలోకవిభవః కాక్వా కయా వర్ణ్యతే॥ 40॥

ఆనందాత్మభిరీశమజ్జనమదక్షీబాలసైరాగల-
ప్రేమార్ద్రైరపి కూలముద్వహకృపాసంప్లావితాస్మాదృశైః।
పద్మే! తే ప్రతిబిందుబద్ధకలికబ్రహ్మాదివిష్కంభకైః
ఐశ్వర్యోద్గమగద్గదైరశరణం మాం పాలయాఽఽలోకితైః॥ 41॥

పాదారుంతుదమేవ పంకజరజశ్చేటీభృశాలోకితైః
అంగమ్లానిరథాంబ! సాహసవిధౌ లీలారవిందగ్రహః।
డోలా తే వనమాలయా హరిభుజే హా కష్టశబ్దాస్పదం
కేన శ్రీరతికోమలా తనురియం వాచాం విమర్దక్షమా॥ 42॥

ఆమర్యాదమకంటకం స్తనయుగం నాద్యాపి నాలోకిత-
భ్రూభేదస్మితవిభ్రమా జహాతి వా నైసర్గికత్వాయశః।
సూతే శైశవయౌవనవ్యతికరో గాత్రేషు తే సౌరభం
భోగస్రోతసి కాంతదేశికకరగ్రాహేణ గాహక్షమః॥ 43॥

ఆమోదాద్భుతశాలి యౌవనదశావ్యాకోచమమ్లానిమత్-
సౌందర్యామృతసేకశీతలమిదం లావణ్యసూత్రార్పితం।
శ్రీరంగేశ్వరి! కోమలాంగసుమనస్సందర్భణం దేవి! తే
కాంతోరఃప్రతియత్నమర్హతి కవిం ధిఙ్మామకాండాకులం॥ 44॥

మర్మస్పృశో రససిరా వ్యతివిధ్య వృత్తైః
కాంతోపభోగలలితైర్లులితాంగయష్టిః।
పుష్పావలీవ రసికభ్రమరోపభుక్తా
త్వం దేవి! నిత్యమభినందయసే ముకుందం॥ 45॥

కనకరశనాముక్తాతాటంకహారలలాటికా-
మణిసరతులాకోటిప్రాయైర్జనార్దనజీవికే!।
ప్రకృతిమధురం గాత్రం జాగర్తి ముగ్ధవిభూషణైః
వలయశకలైర్దుగ్ధం పుష్పైశ్చ కల్పలతా యథా॥ 46॥

సామాన్యభోగ్యమపి కౌస్తుభవైజయంతీ-
పంచాయుధాదిరమణః స్వయమేవ బిభ్రత్।
తద్భారఖేదమివ తే పరిహర్తుకామః
శ్రీరంగధామమణిమంజరి! గాహతే త్వాం॥ 47॥

యది మనుజతిరశ్చాం లీలయా తుల్యవృత్తేః
అనుజనురనురూపా దేవి! నావాతరిష్య।
అసరసమభవిష్యన్నర్మ నాథస్య మాతః!
దరదలదరవిందోదంతకాంతాయతాక్షి॥ 48 ॥

స్ఖలితకటకమాల్యైర్దోర్భిరబ్ధిం మురారేః
భగవతి దధిమాథం మథ్నతః శ్రాంతిశాంత్యై।
భ్రమదమృతతరంగావర్తతః ప్రాదురాసీః
స్మితనయనసుధాభిస్సించతీ చంద్రికేవ॥ 49 ॥

మాతర్మైథిలి! రాక్షసీస్త్వయి తదైవార్ద్రాపరాధాస్త్వయా
రక్షంత్యా పవనాత్మజాల్లఘుతరా రామస్య గోష్ఠీ కృతా।
కాకం తం చ విభీషణం శరణమిత్యుక్తిక్షమౌ రక్షతః
సా నస్సాంద్రమహాగసస్సుఖయతు క్షాంతిస్తవాకస్మికీ॥ 50 ॥

మాతర్లక్ష్మి యథైవ మైథిలజనస్తేనాధ్వనా తే వయం
త్వద్దాస్యైకరసాభిమానసుభగైర్భావైరిహాముత్ర చ।
జామాతా దయితస్తవేతి భవతీసంబంధదృష్ట్యా హరిం
పశ్యేమ ప్రతియామ యామ చ పరీచారాన్ ప్రహృష్యేమ చ॥ 51 ॥

పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే
హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీః।
కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితైః
ఉపాయైర్విస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః॥ 52 ॥

నేతుర్నిత్యసహాయినీ జనని నస్త్రాతుం త్వమత్రాగతా
లోకే త్వన్మహిమావబోధబధిరే ప్రాప్తా విమర్దం బహు।
క్లిష్టం గ్రావసు మాలతీమృదుపదం విశ్లిష్య వాసో వనే
జాతో ధిక్కరుణాం ధిగస్తు యువయోః స్వాతంత్ర్యమత్యంకుశం॥ 53 ॥

అధిశయితవానబ్ధిం నాథో మమంథ బబంధ తం
హరధనురసౌ వల్లీభంజం బభంజ చ మైథిలి।
అపి దశముఖీం లూత్వా రక్షః కబంధమనర్తయత్
కిమివ న పతిః కర్తా త్వచ్చాటుచుంచుమనోరథః॥ 54॥

దశశతపాణిపాదవదనాక్షిముఖైరఖిలైః
అపి నిజవైశ్వరూప్యవిభవైరనురూపగుణైః।
అవతరణైరతైశ్చ రసయన్ కమితా కమలే
క్వచన హి విభ్రమభ్రమిముఖే వినిమజ్జతి తే॥ 55॥

జననభవనప్రీత్యా దుగ్ధార్ణవం బహుమన్యసే
జనని దయితప్రేమ్ణా పుష్ణాసి తత్పరమం పదం।
ఉదధిపరమవ్యోమ్నోర్విస్మృత్య మాదృశరక్షణ-
క్షమమితి ధియా భూయః శ్రీరంగధామని మోదసే॥ 56॥

ఔదార్యకారుణికతాశ్రితవత్సలత్వ-
పూర్వేషు సర్వమతిశాయితమత్ర మాతః।
శ్రీరంగధామ్ని యదుతాన్యదుదాహరంతి
సీతావతారముఖమేతదముష్య యోగ్యా॥ 57॥

ఐశ్వర్యమక్షరగతిం పరమం పదం వా
కస్మై చిదంజలిభరం వహతే వితీర్య।
అస్మై న కించిదుచితం కృతమిత్యథాంబ!
త్వం లజ్జసే కథయ కోఽయముదారభావః॥ 58॥

జ్ఞానక్రియాభజనసంపదకించనోఽహం
ఇచ్ఛాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః।
ఆగాంసి దేవి యువయోరపి దుఃసహాని
బధ్నామి మూర్ఖచరితస్తవ దుర్భరోఽస్మి॥ 59॥

ఇత్యుక్తికైతవశతేన విడంబయామి
   తానంబ! సత్యవచసః పురుషాన్ పురాణాన్।
యద్వా న మే భుజబలం తవ పాదపద్మ-
   లాభే త్వమేవ శరణం విధితః కృతాఽసి॥ **60**॥

శ్రీరంగే శరదశ్శతం సహ సుహృద్వర్గేణ నిష్కంటకం
   నిర్దుఃఖం సుసుఖంచ దాస్యరసికాం భుక్త్వా సమృద్ధిం పరాం।
యుష్మత్పాదసరోరుహాంతరరజస్స్యామ త్వమంబా పితా
   సర్వం ధర్మమపి త్వమేవ భవ నః స్వీకుర్వకస్మాత్కృపాం॥ **61**॥

॥ ఇతి శ్రీగుణరత్నకోశః సంపూర్ణః॥